

[Lars P. Jensen.]

ind på dette spørgsmål. Jeg skal heller ikke på nuværende tidspunkt knytte bemærkninger til de to foreslåede dagsordener, idet jeg også ved, at finansministeren vil omtale disse.

Jeg kan med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale ændringsforslagene og tilsige lovforslaget fortsat støtte.

Weikop: Må jeg straks til udvalgets ordfører, det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, sige, at når jeg for år tilbage ikke øvede nogen voldsom modstand imod de toldlovsforslag for tekstilvarer, som de borgerlige regeringer fremsatte, skyldtes det meget enkelt, at jeg ønskede så fri importforhold som overhovedet muligt, og at deponeringsordningen skulle falde væk. Jeg mente — og det mener jeg iøvrigt fremdeles — at den frie import var og er vejen til stabilisering af priser og produktion, og jeg tror ikke, at den ærede ordfører vil bestride, at den frie import, der fandt sted under deponeringen, både førte til lavere priser og til større konkurrence. Forbrugerne fik dengang billigere varer og bedre varer, og jeg tror også, at rationaliseringen indenfor industrien fik noget mere fart på. Det kan være udmærket at give Marshallån og investere store beløb i maskiner og bygninger, men lukkes den konkurrence ude, som den frie import fører med sig, kan der, viser det sig, meget nemt investeres på områder, hvor der ikke er muligheder for lønnende produktion her i landet.

Jeg mente dengang — det erkender jeg — at midlet til målet, den frie import, var told; men tiden skrider jo hastigt. Alt glemmes meget let, men alligevel tror jeg ikke, at Grosserer-Societetet, tekstilorganisationerne og de unge købmænd har glemt deres energiske kamp for indførselsbevillingernes afskaffelse. Den enkeltes kamp for at få indførselsbevillingernes beløb forhøjet er sikkert heller ikke glemt, og heller ikke tror jeg, at nogen har glemt de meget usunde varebytningsforretninger. Havde

man dengang spurgt handelen, de unge købmænd og industridrivende, der ikke kunne få importbevillinger, og provinsens købmænd, der mente, at københavnergrossisterne fik meget større bevillinger, end de fik ude i provinsen, om de ville have toldforhøjelser på 30 mill. kr. og fri import eller ingen toldforhøjelser og bunden import, så er jeg temmelig overbevist om, ja, jeg er helt overbevist om, at de ville have svaret: må vi få told og fri import.

Jeg har gerne villet sige dette, fordi toldlovsforslaget, hvad man ellers kan sige om det, indebærer den store fordel, som det ærede medlem hr. Poul Møller også var inde på, at alle importrestriktioner og deponeringsordningen falder bort. Der bliver lige adgang for alle til at importere, ingen får privilegier. Jeg betragter det i denne forbindelse også som en fordel, at administrationen i direktoratet for vareforsyning bliver betydelig mindre, når deponeringsordningen falder bort. Det er efter min mening betydningsfuldt, at socialdemokraterne, fagforeningerne og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har afskrevet importrestriktionerne og foreslået told. Med andre ord: alt det rumleri, der har været fra socialdemokratisk side om indførelse af importrestriktioner nu, må høre helt op. Socialdemokraterne har efter min mening med dette forslag afskrevet importrestriktionerne. Det er for mig et betydningsfuldt skridt, socialdemokraterne her har taget; og for mig er det ikke mindre betydningsfuldt, at industrien går så kraftigt ind for toldlovsforslaget og dermed afskriver importrestriktionerne. Det synes jeg er vigtigt at slå fast. Om så regeringen er gået ind for tolden alene på grund af presset fra fagforeningerne og industrien, eller om den har set hen til, at den ved hjælp af tolden kunne få den af regeringen — som det ærede medlem hr. Lars P. Jensen sagde for et øjeblik siden — uønskede deponeringsordning ophævet, ved jeg ikke. Men jeg ved, at regeringen på et givet tidspunkt ønskede — og det skal det ærede medlem hr. Lars